

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT ANTONIO LA PERGOLA

föredraget den 9 oktober 1997 *

1. Kommissionen har i föreliggande talan yrkat att domstolen skall fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ¹, med undantag av artikel 10.1 andra strecksatsen i detta direktiv.

Kommissionen gjorde ursprungligen gällande att även ovannämnda artikel inte hade införlivats. Den tyska regeringen invände emellertid att medlemsstaternas frist med att införliva artikel 10.1 andra strecksatsen ännu inte hade löpt ut när kommissionen väckte talan. Enligt artikel 23.2 i direktiv 91/414 löpte denna frist ut först ett år efter det att de "enhetliga principerna" i direktiv 94/43/EG ² hade antagits, det vill säga den 27 juli 1995. Det sistnämnda direktivet ogiltigförklarades dock av domstolen i en dom av den 18 juni 1996 ³, vilket enligt svaranden innebär att fristen med att införliva artikel 10.1 andra strecksatsen ännu inte har börjat löpa. Kommissionen godtog denna invändning och återkallade talan i den

del den avser underlåtelse att införliva nämnda artikel, men har vidhållit sina yrkanden i övrigt.

2. Direktivet, som kommissionen anser inte vara införlivat, avser att tillnärma bestämmelser i medlemsstaterna om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, eftersom skillnader i nationella bestämmelser, "hindrar inte bara handeln med växtskyddsmedel, utan också handeln med växtprodukter och påverkar därför den inre marknads upprättande och funktion" ⁴. Enligt artikel 1 gäller direktiv 91/414 "godkännande, utsläppande på marknaden, användning och kontroll inom gemenskapen av kommersiella växtskyddsmedel samt utsläppande på marknaden och kontroll inom gemenskapen av verksamma ämnen avsedda att användas på det sätt som anges i artikel 2.1". I artikel 4 fastställs regler som medlemsstaterna skall iaktta när de godkänner ett växtskyddsmedel. Vidare föreskrivs i artikel 10.1 regler som följer av principen om ömsesidigt erkännande av godkännanden som meddelats av andra medlemsstater. "Tester och analyser ... som redan genomförts i samband med godkännandet av medlet" får inte upprepas "om jordbruks-, växtskydds- och miljöförhållanden (även klimatiska) som är relevanta för

* Originalspråk: italienska.

1 — EGT L 230, s. 1

2 — Rådets direktiv av den 27 juli 1994 om fastställande av bilaga 6 till direktiv 91/414/EEG (EGT L 227, s. 31).

3 — C-303/94, parlamentet mot rådet (REG 1996, s. I-2943).

4 — Se femte övervägandet.

användningen av medlet är jämförbara i de berörda områdena”⁵. Medlemsstaterna skall för övrigt ”i den mån enhetliga principer har antagits i enlighet med artikel 23, när produkten endast innehåller verksamma ämnen upptagna i bilaga 1, dessutom godkänna att medlet släpps ut på marknaden inom [deras] territorium, om jordbruks-, växtskydds-, och miljöförhållanden (även klimatiska) som är relevanta för användningen av medlet är jämförbara i de berörda områdena”⁶. I artikel 23 i direktivet föreskrivs slutligen att ”[m]edlemsstaterna skall senast två år efter dagen för anmälan av detta direktiv sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta”⁷.

Med hänsyn till nedanstående skäl anser jag dock inte att den tyska regeringens argument förtjänar att beaktas. För det första övertygar inte påståendet att en särskild rättsakt om införlivande inte skulle vara nödvändig i föreliggande fall, eftersom bestämmelserna i direktiv 91/414 i huvudsak överensstämmer med redan gällande bestämmelser i den tyska rättsordningen. Jag inskränker mig i detta hänseende till att konstatera att när medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de enligt artikel 23.1 andra stycket i direktivet ”innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs”. Vad beträffar införlivandet uppställs i denna artikel följaktligen ett formellt krav, vilket fordrar en särskild rättsakt om införlivande. I alla händelser har den tyska regeringen inte preciserat innehållet i de redan gällande nationella bestämmelser som skulle göra ett införlivande av direktiv 91/414 överflödigt.

3. Den tyska regeringen har i sitt yttrande erinrat om att ett förslag till ändring av Pflanzenschutzgesetz (lag om växtskydd) avsett att anpassa den nationella rättsordningen till ovannämnda direktiv snart kommer att antas. Den tyska regeringen har emellertid bestritt fördragsbrottet i sak.

Jag kan inte heller godta svarandens påstående att det ifrågavarande direktivet ger upphov till ett stort antal invecklade tolkningsfrågor vilka skulle försvåra ett omedelbart införlivande. Enligt svaranden är kommissionen i färd med att utarbeta ett tolkningsdokument, vars innehåll inte har meddelats närmare och som skall användas för att lösa ovannämnda svårigheter. Det är i detta avseende tillräckligt att påpeka att kommissionen uttryckligen har förnekat påståendet att ett sådant dokument är under utarbetande. Jag kan för övrigt inte förstå hur de svårigheter att tolka direktiv 91/414 som den tyska

5 — Se artikel 10.1 första strecksatsen.

6 — Se artikel 10.1 andra strecksatsen.

7 — Som redan har påpekats föreskrivs i artikel 23.2 emellertid en särbestämmelse för vidtagandet av sådana åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av artikel 10.1 andra strecksatsen.

regeringen har gjort gällande skulle kunna motivera en underlåtelse av detta slag. Medlemsstaterna är nämligen i alla händelser skyldiga att införliva direktiv 91/414, oberoende av eventuella svårigheter att tolka de ifrågavarande bestämmelserna.

Slutligen har den tyska regeringen gjort gällande, att även om den haft för avsikt att genomföra det omtvistade direktivet inom den föreskrivna fristen skulle nyckelbestämelsen avseende harmonisering av handeln med växtskyddsmedel, det vill säga artikel 10, i själva verket inte kunna tillämpas, eftersom inga verksamma ämnen ännu har upptagits i bilaga 1. Även om de relevanta bestämmelserna i direktivet hade införlivats inom den föreskrivna fristen, skulle med-

lemsstaterna i nuläget inte kunna genomföra ett ömsesidigt erkännande av godkännanden.

Inte heller detta påstående är grundat. Medlemsstaternas skyldighet att införliva är inte avhängig av möjligheten att kunna tillämpa de bestämmelser som de skall genomföra. De är under alla omständigheter skyldiga att införliva direktivet genom att tillse att det finns möjligheter i de nationella rättsordningarna för att gemenskapsbestämmelserna skall kunna tillämpas. En annan fråga, som inte är aktuell, är huruvida villkoren för en sådan tillämpning är uppfyllda. Den sistnämnda frågan har emellertid ingen inverkan på skyldigheten att införliva det ifrågavarande direktivet med den nationella rättsordningen. Det är vidare uppenbart att denna skyldighet inte har iakttagits i föreliggande fall.

Förslag till avgörande

4. Jag föreslår därför att domstolen skall bifalla föreliggande talan och förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna.